

**УХВАЛА
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гальченко Ірини Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення частини третьої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII

К и ї в
12 квітня 2023 року
№ 5-уп(І)/2023

Справа № 3-7/2022(14/22)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Грищук Оксани Вікторівни,
Кичуна Віктора Івановича,
Колісника Віктора Павловича,
Петришина Олександра Віталійовича,
Філюка Петра Тодосьовича – доповідача,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Гальченко Ірини Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення частини третьої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Гальченко І.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 22, частині першій статті 58 Конституції України (конституційність) окреме положення

частини третьої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон), відповідно до якого „щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у відставці в розмірі 50 відсотків суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді“.

Автор клопотання стверджує, що оспорюваним положенням Закону „зменшено мінімальний відсотковий розмір довічного грошового утримання судді у відставці“, а тому його застосування є протиправним.

2. Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 17 лютого 2022 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. Під час розгляду справи Перший сенат Конституційного Суду України, повно та всебічно розглянувши матеріали справи, дійшов висновку про наявність підстав для закриття конституційного провадження у справі з огляду на таке.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 62 цього закону (частина четверта статті 63); підставами для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є, зокрема, неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги (пункти 2, 4 статті 62).

3.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (окремі його положення), застосований в остаточному судовому рішенні, порушує її гарантоване Конституцією України право [ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020].

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що Гальченко І.В., стверджуючи про неконституційність окремого положення частини третьої статті 142 Закону, не зазначила, яке з гарантованих Конституцією України прав зазнало порушення.

Отже, Гальченко І.В. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

3.2. Конституційний Суд України також неодноразово зазначав, що вирішення питань застосування судами законів України не належить до його повноважень [Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 31 травня 2018 року № 28-у/2018; ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 9 вересня 2020 року № 18-уп(І)/2020, Другого сенату Конституційного Суду України від 7 вересня 2022 року № 5-уп(ІІ)/2022].

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про неконституційність окремого положення частини третьої статті 142 Закону, фактично висловлює незгоду з застосуванням оспорюваного положення Закону в остаточному судовому рішенні в його справі.

Наведене є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 62, 63, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

У Х В А Л И В:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Гальченко Ірини Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення частини третьої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**